

Tätoveering kahjustab nahka

REPRO

Normaalne nahk on matt, elastne, ühtlase värvusega ja piisavalt rasune. Et see nii jääks, vajab ta õiget hooldamist ja naha „ilus-tamine“ tätoveeringuga kahjustab seda pöördumatuks.

Tätoveerides jäädvustatakse naha sisse kujutisi ja tekste, mille tarvis vigastatakse nahka kas tätoveerimisnõela, -pressi või mõne muu vahendiga. Tekkinud haavakestesse hõõrutakse värvainet: hennat, tušši, sütti, kinaveri, kroomi, koobaltit, ultramariini vms.

Loodusrahvastel oli tätoveerimine rituaalne toiming, mida tehti näiteks nooruki meheks pühitsemisel. Tätoveeringuga märgiti kuulumist hõimu. Kuid tätoveeringuid peeti ka maagiliseks kaitsevahendiks. Mõnes Polüneesia hõimus kaeti tätoveeringutega kogu keha.

Euroopasse jõudis tätoveerimise tava arvatavasti meremeeste kaudu. Veel 20–30 aastat tagasi võis Eestis tätoveeritud inimest nähes väita, et tegu on kas meremehe või endise vangiga. Kuid praegu on see moeasjaks paljude inimeste seas ning aastas laseb end tätoveerida tuhandeid inimesi. Eriti populaarne on see komme noorte ja iseigi laste hulgas.

Päris- ehk püsitätoveeringud

Püsitätoveeringu puhul viiakse värvaine pärisnahka. See asub epidermise ehk pealiskahki all ning selles paiknevad peaaegu kõik naha elustruktuurid nagu veresooneid, närvilõpmed jm.

Praegu kasutatakse tätoveerimiseks peamiselt metallvärve, näiteks kroomi, koobaltit ja muid ühendeid. Need ained on juba ammu tuntud kui allergeenid, mis võivad põhjustada nahalöövet, aga ka muid allergiahaigusi.

Tätoveering kantakse nahasse tavaliselt spetsiaalset tätoveerimisnõela kasutades.

Ei tohi unustada, et tätoveerimisel vigastatakse nahka. Saastunud nõela kasutamisel võib nakatuda näiteks viiruslikku maksapõletiku ehk hepatiiti, HIVi, tuberkuloosi ja süüfilisse.

Mida ulatuslikum on tätoveering, seda rohkem nahka kahjustatakse ning see võib tuua ebameeldivaid tagajärgi ka aastate pärast.

Igapäevaelu näitab, et tätoveeritud tüdinevad oma „maalingutest“ kiiresti. Kunagise kallima nimi nahale tätoveerituna põhjustab pahanadusi uue väljalalituga. Siis hakatakse proovima kusagilt kuulnud või võhikute soovitatud vahendeid tätoveeringu eemaldamiseks. Kahjuks ei anna need aga soovitud tulemusi.

Tänapäeval kasutatakse tätoveeringute eemaldamiseks laserit, diatermokoagulatsiooni, külmutamist süsihappelumega või rikutud nahapiirkonna kõrvaldamist operatsiooniga.

Järelejäänud armid muutuvad aja jooksul vähem märgatavaks, kuid vahel võivad areneda suurteks, naha pinnalt esile tungivateks keloidideks ehk armkasvajateks.

Sageli ei õnnestu tätoveeringut täielikult eemaldada. Sel juhul muutub kujutis üksnes vähem kontrastseks ja ähmasemaks.

Ajutine tätoveering

Vähem kahjustab nahka ajutine tätoveering, kuid ka see ei ole tervisele kahjutu.

Hennapastaga tehtud tätoveering võib olla mitmes varjundis pruun. Sügavmusta tooni saamiseks lisatakse vahel parafüleendiamiini või musta pigmenti sisaldavat juuksevärvi.

Meie nahaarstidel on olnud juhuseid, kus täiskasvanutel, aga ka lastel, kellel välisreisidel (Egiptuses, Türgis, Kreetal) ajutine mus-